מד א מיי׳ פ״א מהל׳

יג סמג עשין כד טור

לה"ע סי׳ קעו: מה ב מיי׳ פי״א מהלי גירושין הלי ד סמג

עשין נ טוש"ע אה"ע סיי

אישות הלכה ג ד ח

סו סעיף ה. ווברב

אלפס פ״א דמכילתין דף

סו.]: מז ד מיי׳ שם טוש״ע שם

סעי' ו: מח ה מיי פ"ה מהל' איסורי ביאה הלי יט

סמג לאוין קיא [וברב

אלפס שסן:

תוספות רי"ד

חוו ררוז. החרשה והשומה

קנס וא"ל טענת בתולים פי׳ להפסידן כתובתן חרשת ושוטה לא דאמרי׳

אי הוו פקחות לטעון הוו טענו כל חדא וחדא

ומהימן בוגרת נמי לא שבתולי׳ כלין מאליהן

שבומילי כלין מאליהן האיילונית והסומא יש להן ט"ב פי' ל) ודוקא דקא

טעין טענת פ״פ אבל אי טעין טענת דמים ל״ל

דבוגרת כלין בתוליה. אבל

פתח נעול יש לה (והרב אומר היפך טענות דמים

יש לה טענות פ״פ אין

: לה

א) הך פי קאי אבוגרת ונראה

לכ"ל פי' ודווקא דקא טעין טענת דמים אבל אי טעין

טענת פ"פ טענתו טענה

דבוגרת כלו בתוליה וכו".

מסורת הש"ם

 לעיל כט:], ב) [שס],
בשס.], ד) [לעיל כט.
וש"נ], ה) חולין כו:, ו) יכמות יב: ב"ב הנו. נדה יב:], ט) [ב"ב מא. גיטין נדה סד:. ל) [ויקרא יח], ל) [דברים כב], מ) [דף נב.], כבן, מ) [דף נב.], () [יבמות פ.], מ) [לעיל יב.], ע) [וע' חוס' ב"ב קנו. וחוס' חולון כו: ד"ה עדן, פו וולמחן דמפרש התם משום כאן נמלא וכאן היה ל"ל דהכא איירי כגון שינה הול שמשנתהרסה נאנסה דאי לאו הכי הוי לן למימר כיון שבבית אביה נאנסה שמעיקרא נאנסה כדאמר החם גבי מומין. מ"ין, ל) [נראה דלא מלי למימר כא ר"מ דכא ר"מ פליג בסיפא א״כ תנא קמא בר פלוגמיה מנא אחרינא הוא. מ"ין, ק) [ולכאורה נראה דלא מצי לשנויי קמייתא כרבנן דכתובתה קה מנה דמ"מ תקשי אמאי יש לה קנס כיון שהיא בחזקת

תורה אור השלם פְתַח פִּיך לְאִלֵּם אֶל
דִין כֶּל בְּנֵי חֲלוֹף:

מוכת עד. ת"ין,

מוסף רש"י

עד שירבה השחור. כלומר שישחיר אותו מקוס שערות הרצה (נדה נב.) שיוקף אותו מקום בשער, ובחסכם נדה (שם) חפרש שערות שוכבות ונכחה כתו שריבה השמור (חולין בו:). בוגרת נותנין לה לילה נותנין לה לילה הראשון. ואפילו לנ״ה דאמרי בהגיע זמנה לראות ארבעה, הני מילי נערה, . דמשיגיעו ימי הנעורים הוי זמנה, אבל בוגרת לילה הראשון ותו לא (נדה סד:).

חכמים על שניות להן להרחיק מן העבירה כגון אם אמו ואם אביו ושאר עריות השנויות בפרק ב' דיבמות (דף כא.): כיון דשניות חזיין ליה מדאורייםא. קרינן ביה ולו תהיה לאשהם: אמאי אין לה קנם. בשלמה בעריות היכה למימר כשמעון

התימני דלית ליה נערה נערה עריות ממש שניות מדברי סופרים כיון הנערה אלא שניות קשיא: שמעון הסימני. בריש פירקין דאמר אשה שיש בה הויה: ר"ש בן מנסיא. דאמר אשה הראויה לקיימה: רבנן היא. דפליגי אדר"מ ברים פירקין: ובממאנם סבר לה כר' יהודה. עריות חייבי דאמר נערה ממאנת והכי תידוק מינה נערה ממאנת אין לה קנס הא נערה בעלמא יש לה קנס: עד שתביא שתי שערות. ומשהביחה חינה ממחנת ואפילו לא בעל לאחר מיכן: רבי יהודה אומר. אם לא בעל לאחר שגדלה ממחנת: עד שירבה שחור על הלבן. ובנדהמי מפרש שתי שערות שוכבות ונראה כמו שירבה השחור: אלא כ' יהודה היא. ובממאנת נערה אשמעינן דאין לה קנס ולא תדוק הא קטנה יש לה קנס וגבי חילונית דתנא נמי אין לה קנס משום דבקטנה סבר כר"מ וזו מקטנותה ילאת לבגרי : זו דברי כו'. לקמן בפרקין (דף מ:): סבר לה כר' מחיר. דקטנה חין לה קנס משום הכי אין קנס באילונית: ופליג עליה. בממחנת וחמר עד שירבה השחור וכי תנא הממאנת אין לה קנס הא הראויה למאן יש לה קנס בנערה קאמר: מאי ממאנת הרחויה למחן. כלומר כל קטנה קאמר וכולה ר"מ היא: ויש להן טענת בחולים. להפסידה כתובה: הא ר"מ. דאמר קטנה אין לה קנס ואילונית מקטנותה ילתה לבגר: ודקארי לה מאי קארי לה. מי שהשיב תשובה זו בבית המדרש מה עלתה על רוחו ולא סבירא ליה דאיכא לאוקמינהו כר"מ ורבנן: משום דאים ליה למירמה החריחה עליה. לה הביאה לבית המדרש אלא לפי שיש להשיב אחרת על זו חרשת ושוטה אחרשת ושוטה: בוגרת. בתוליה כלים מאיליהן: הא רבן גמליאל. דאמר בפ"ק (דף יב:) היא אומרת משאירסתני נאנסתי נאמנת הכא נמי

אין לה טענת בתולים להפסידה כתובתה דאמרינן אי הוה פקחת לטעון הוה טענה משאירסתני נאנסתי ומהימנא: הא רבי יהושע. דאמרם לא מפיה אנו חיין הכא יש לה טענת בתולים דאי נמי הוה טענה קמן לא מהימנינן לה: נוסנין לה לילה הרחשון. ובועל כמה בעילות ותלינן כל דמים של אותו הלילה בדם בתולים. אלמא אית לה דם בתולים לבוגרת דאי לא לא הוה בעי למיתב לה אלא בעילת מצוה וכיון דאית לה בחולים היכא דבעל ולא מצא דם תפסיד כתובתה דהא כנסה בחזקת בתולה ומצאה בעולה:

דמדאורייתא חזיא ליה אמאי אין להן קנם אלא עריות אחייבי מיתות בית דין שניות חייבי כריתות אבל חייבי לאוין יש להן קנם ומני שמעון התימני היא איכא דאמרי מיתות ב"ד וחייבי כריתות שניות חייבי לאוין מני יר"ש בן מנסיא היא: הממאנת אין לה לא קנם ולא פיתוי הא קטנה בעלמא אית לה מני רבנן היא דאמרי יקמנה יש לה קנם אימא סיפא איילונית אין לה לא קנם ולא פיתוי אתא לר"מ דאמר סקטנה אין לה קנם והא מקטנותה יצתה לבגר רישא רבנן וסיפא ר"מ וכ"ת כולה ר"מ היא ובממאנת סבר לה כרבי יהודה ומי סבר לה והתניא סעד מתי הבת ממאנת יעד שתביא שתי סעד שערות דברי ר"מ יהודה אומר עד שירבה שחור על הלבן אלא ר' יהודה היא ובקטנה סבר לה כר"מ ומי סבר לה והאמר רב יהודה אמר רב "זו דברי ר"מ ואם איתא זו דברי ר"מ ור' יהודה מיבעי ליה האי תנא סבר לה כר"מ בחדא ופליג עליה בחדא רפרם אמר מאי ממאנת הראויה למאן וליתני קטנה קשיא: איילונית אין לה לא קנם ולא פיתוי ורמינהי החרשת והשומה והאיילונית יש להן קנם ויש להן מענת בתולים והא מאי רומיא הא ר"מ הא רבנן ודקארי לה מאי קארי לה משום דאית ליה למירמא אחריתי עילויה יהחרשת והשומה והבוגרת ומוכת עץ אין להן שענת בתולים יהסומא ואיילונית יש להן מענת בתולים סומכום אומר משום ר"מ סומא אין לה מענת בתולים אמר רב ששת לא קשיא הא ∘רבן גמליאל והא ר' יהושע אימר דשמעת ליה לרבן גמליאל היכא דקא מענה איהי היכא דלא קא מענה איהי מי שמעת ליה אין כיון דאמר ר"ג מהימנא ייכגון זו יפתח פיך לאלם הוא: והבוגרת אין לה מענת בתולים: והאמר רב פתבוגרת נותנין לה לילה הראשון

עריום ממש. המפורש באחרי מותי והן בכריתות: שניות. שגזרו [אבל חייבי לאוין יש להן קגם ומני שמעון התימני היא. לא הוה מני למימר מני רבי נחוניא היא דלדידיה לא הוה קרי להו שניות שהרי משוה חייבי כריתות לחייבי מיתות ב"ד והא דלא קאמר הא מני רבי עקיבא ועריות חייבי מיתות ושניות חייבי כריתות וחייבי לאוין אלא דניחא ליה לאוחמי אפי' כרבנן . דאמרי קידושין תופסין ועוד משום דקאמר

בלישנא קמא מני שמעון החימני היא קאמר נמי באיכא דאמרי מני רבי שמעון בן מנסיא היא דהוי בר פלוגמיה :דשמעון התימנין

עד שירכה השחור כו'. אית דלא גרסי על הלבן משום דאמרינן בפרק בא סימן (נדה דף נב. ושם) לא שירבה ממש אלא כדי שיהו שתי שערות שוכבות ונראה כמו שירבה שחור ועל הלבן משמע יותר מן הלבן ור״ח פירש על הלבן שהשערות סמוך לבשר הם שחורים ובראשם לבנים ש: **זך** דברי ר"מ. אמתנימין דלקמן (דף מ:) דכל מקום שיש מכר

אין קנס קאמר לה רב יהודה: ורבי ר"מ ורבי יהודה מיבעי ליה. ואע"ג דרבי יונתן ור' יאשיה סבירא להו כר"מ בס"פ ד' מיתות וסנהדרין סו: ושם) לפי׳ ר״ת דפי׳ עד שיהיו שניהם שוין במיתה אחת ואפי׳ לפ״ה דמפרש בני עונשין מ"מ ר' יאשיה כר' מאיר סבירא ליה דלית ליה הא דדרשי רבנן לקמן (דף מ:) כאן נערה כו׳ דהא פטר קטנה מאורסה מ״מ לא קאמר זו דברי ר"מ ור' יאשיה דלא פריך הכא זו דברי ר"מ ורבי יהודה מיבעי ליה אלא משום דרבי יהודה בר פלוגתיה דר"מ והוי בכלל חכמים דפליגי עליה ולהכי אם איתא דלא פליג ה"ל למימר זו דברי ר"מ ור' יהודה אבל קשה דה"ל למימר הא מני ר'

כר' יהודה: וליתני קשנה קשיא. אע"ג דהוי תני קטנה דאין לה קנס מ"מ תני נמי אילונית דה"א דוקח קטנה שיש לה נערות אין לה קנס ותימה לר"י אמאי לא משני דאגב אורחיה קמ"ל דעד מתי הבת ממאנת עד שתביא שתי שערות: החרשת והשומה כו' אין להן

יאשיה היא ובממאנת סבר לה

מענת בתולים. פי׳ בהונטרס דאי הוה פקחת לטעון הוה טענה משאירסתני נאנסתי והשה לר"י

דהיכי טענינן לה הכי מספק לאפוקי ממונא כיון דאיהי לא טענה דחוקת גופה איתרעי דהוי שור שחוט לפניך אבל חוקת ממון לא איתרע ומיהו מביא ר"י ראיה לפי׳ הקונטרס דאמר בפ׳ המדיר (לקמן עו: ושם) לא הוגלד פי המכה המוליא מחבירו עליו הראיה ומפרש דאפי׳ לא יהיב טבח דמי על הטבח להביא ראיה שברשות המוכר נטרפה והא דמפרש רב אשי למתני׳ דהמדיר דהיו בה מומין ועודה בבית אביה על האב להביא ראיה רישא מנה לאבא בידך סיפא מנה לי בידך לא מטעם דברי ושמא ברי עדיף כדמשמע לפום ריהטא דא"כ הוה קשה דהיכי טענינן לה הכי אלא כדפי׳ התם בקונטרם רישא מנה

לאבא בידך דלגבי האב לא מהני חזקת הגוף דבתו דהכתובה היא באירוסין של אב סיפא מנה לי בידך דלגבי דידה מהני חזקת הגוף דידה וכן לריך לפרש דאי מטעם ברי קאמר התם אמאי קאמר דעודה גבית אביה על האב להביא ראיה דמשנתארסה נולדו בה מומין אמאי לריך להביא ראיה כיון דאמר ברי לי דבכל ענין משמע דלריך להביא ראיה אפילו אב אמר ברי לי ולר"י נראה לפרש הכא דאין להן טענת בחולים לפי שבחזקת מוכת עץ היא ואע"ג דכולהו למי חבוטי מחבטן מ"מ שאר נשים יש להן טענת בחולים מדלא קאמרי שהן מוכת עץ אבל הנך חרשת ושוטה דלא מצי אמרי בחזקת מוכת עץ נשאות וכן נראה דברוב ספרים ל"ג לעיל בברייתא אלא החרשת והשוטה והאילונית יש להן קנס ותו לא ואין כתוב ברוב ספרים ויש להן טענת בתולים ולפר"י פריך שפיר דמדקאתר יש להן קנס אלמא לא חשבינן להו בחזקת מוכת עץ אבל לפי׳ הקונטרס מאי קפריך הכא נמי בחזקת בחולות חשבינן להו דהא אמרינן השתא 🗷 דמשנתארסה נאנסה ורשב"א 🖰 הקשה לפר"י דאמאי לא משני הא דקתני אין להן טענת בתולים כר"מ דאמר בפ"ק (לעיל יג.) מוכת עץ בין הכיר בה בין לא הכיר בה מאתים והא דקתני יש להן טענת בחולים 🕫 כרבנן דאמרי כתובתן מנה וכי תימא משום דקתני חרשת דומיא דאיילונית הא ע"כ איילונית גופה לא הפסידה כתובתה לגמרי דהא רב ששת דמשני הא ר"ג הא ר" יהושע סבירא ליה בפ"ק (דף יא:) כנסה בחזקת בתולה ונמלאת בעולה יש לה כתובה מנה: